

EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

POP

IN DIT NUMMER:

Het beroemde
Nederlandse
stuntteam
WHISKY-FOUR

Nr. 47 21 nov. 1964
35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

WAARSCHIJNLIJK heb je vreemd opgekeken toen je de PEP deze week in je brievenbus vond, want hij is in een nieuw jasje gestoken. Pep en Stef, die nu al twee jaar lang de voorpagina van jouw weekblad hebben opgevulld, verdwijnen zo af en toe om plaats te maken voor voorplaten met een ander onderwerp. Platen waar de vonken vanaf spatten. Platen die je kunt inlijsten en in je kamer hangen. De vliegtuigen die zo van onze voorplaat je kamer in gieren, vormen samen met hun vliegers het stuntteam WHISKY FOUR, dat niet alleen in Nederland, maar ook ver buiten onze grenzen grote bekendheid geniet. Kapitein Van Dommelen is leider van het team; hij voert in het artikel dat op pagina 14 begint, met de drie anderen in Lockheeds T-33 een programma uit, dat je van het begin tot het eind kunt volgen wanneer je aandachtig leest wat er allemaal gebeurt. Je zult zien dat je het gevoel krijgt zelf mee te vliegen!

Wie heeft er nog nooit gehoord van ADAMO? De jonge Belgische zanger, die met zijn hese stem als een komeet naar de eerste plaats van de hitparade schoot toen zijn liedje: „Vous permettez, monsieur?” zo'n enorm succes bleek te zijn. Op pagina 22 kun je meer lezen over de ster, die voor zijn tv-optreden hier in Nederland zijn hele familie had meegebracht en jong en oud voor zich wist te winnen.

DE TAND DES TIJDS

Nog nooit is iemand erin geslaagd de tand des tijds te tekenen, maar onze tekenaar staat voor niets. Op de radertjes van de machine zie je de woorden EEUW, UUR, JAAR en DAG staan. Dat zijn allemaal stukken van de tijd. Probeer jij nu eens woorden te vinden die je op de andere radertjes in kunt vullen, zodat ook daarop vier woorden staan die stukken van de tijd weer geven. Waar de rjen radertjes elkaar kruisen, worden de letters dubbel gebruikt, net als bij een kruiswoordpuzzel. Schrijf de vier gevonden woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 26 nov. naar: redactie PEP, Postbus 1444, A'dam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: PEP-prijsvraag nr. 47.

Oplossing prijsvraag nr. 45 (Brandend probleem): 3, 1, 4, 2, 5.

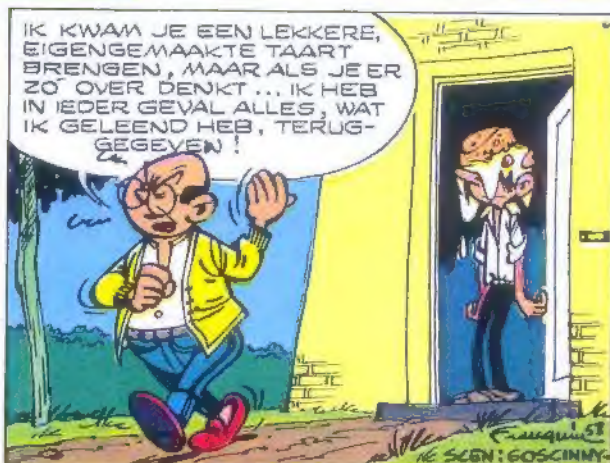
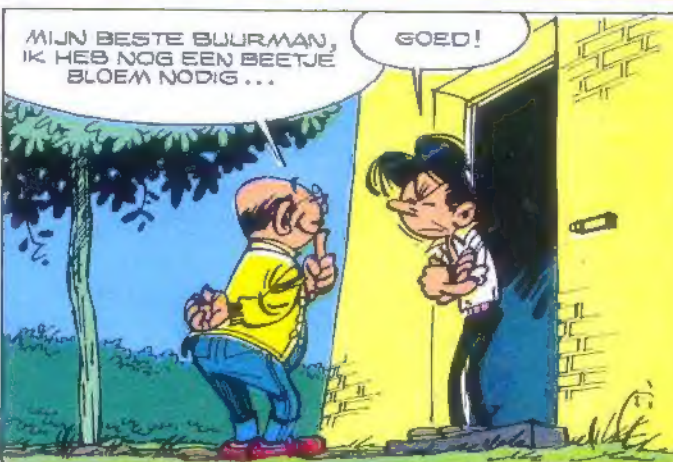
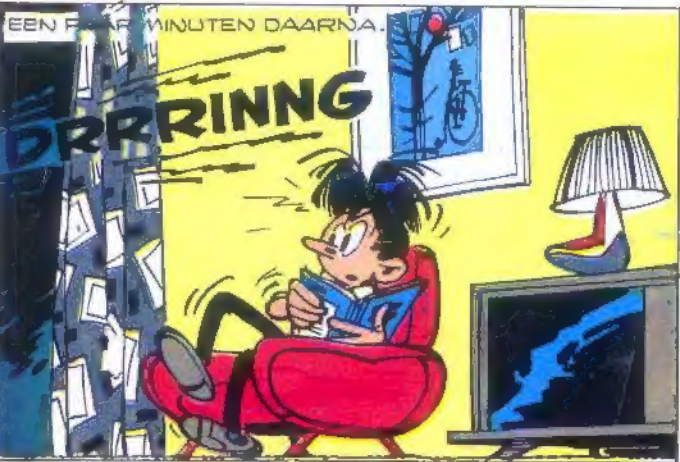
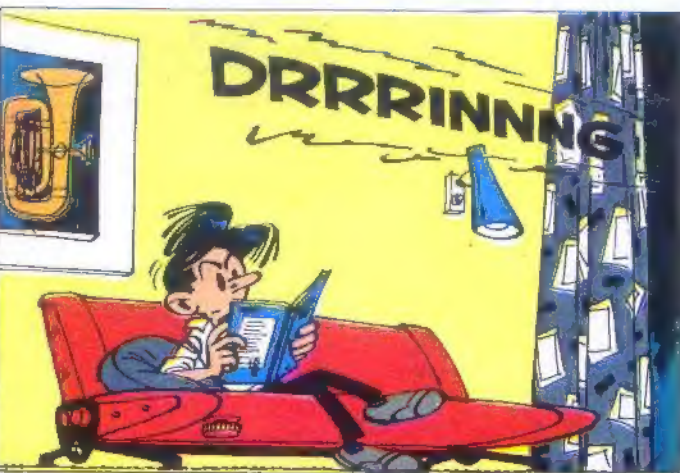
PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een fototoestel; 3e prijs: een compleet tafeltennis spel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 40 ZIJN:

1e prijs: Tonny Mars, Bloemendaalstr. 17, Dalfsen, O; 2e prijs: Mira Gorissen, Wilgenstr. 30, Passart-Hoensbroek; 3e prijs: Joop en Els de Rulter, Sommeldijkstr. 84 B, R'dam-23; 4e prijs: Immy en Joke Gortier, Zeemansstr. 44, Zaandam. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuis gestuurd.

door Franquin

MICHEL VAILLANT

Ach, wat? Onzin, Steve. Ik snap er niets van! Leg het 'as uit!

Luister! Die kleine met dat litteken is Bob Cramer. Men ziet hem niet graag op de circuits. Hij heeft talloze ongelukken gemaakt, en dat sinds....

Sinds?

...Sinds de tijd dat hij MIJ heeft ontmoet. Daarvoor was hij heer en meester, hij won alle races. De coureurs waren bang voor hem en bleven liever uit zijn buurt. Tot de dag dat...

...Dat jij kwam! En verder?

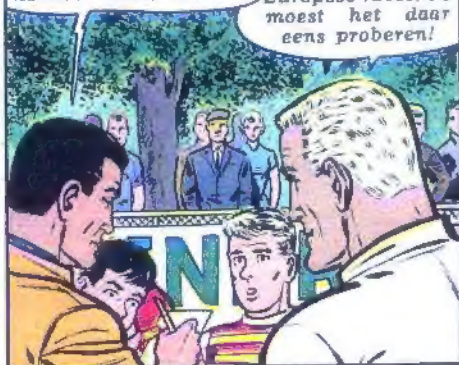

In het begin wantrouwde Cramer me niet, maar toen ik steeds meer races won, ging hij me dwars zitten en probeerde me bang te maken. Het resultaat was dat hij zelf een paar maal verongelukte.

Ze maken het nogal bont in die Amerikaanse races, niet?

Ja, inderdaad. Het is 'n groot verschil met Europese races. Je moest het daar eens proberen!

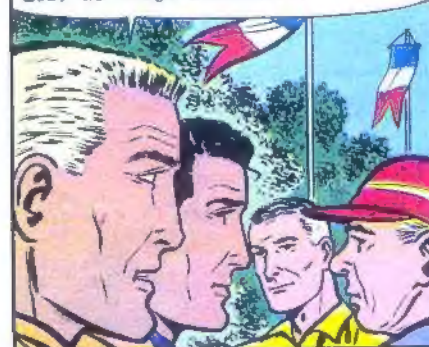

Nee, dank je! Maar ga verder.

Cramer voelde zich dus door mij bedreigd. Als ik ergens meedeed, won hij nooit. Ik was in die tijd nogal... eh... strijdvaardig. Dat was toen ik jou leerde kennen. Nu doe ik het wat rustiger aan...

... Toen ging Cramer tot het uiterste. Hij maakte overtredingen die zelfs voor een Amerikaanse coureur niet door de beugel kunnen...

... De organisatoren hadden in het begin niets dan voordeel van dergelijke opwindende races. Dat veranderde gauw. De coureurs weigerden zich in te schrijven voor een race waaraan Cramer meedeed. Toen werd hij voortaan geweigerd.

Het publiek vroeg nog een tijdje naar Cramer. Uiteindelijk vergat men hem. Spoedig zat hij tot over z'n oren in de schulden, hij kreeg geen contracten meer en er kwam een einde aan z'n herenleventie. Ik weet zeker dat hij mij de schuld hiervan geeft.

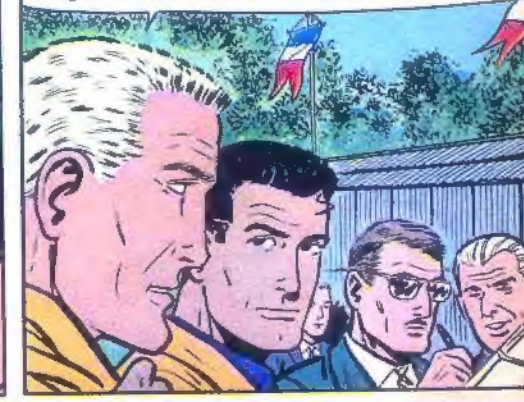
Toen ik hem voor de laatste keer zag — dat was in het hospitaal van Midland, waar hij na een ongeluk naar toe werd gebracht — zei hij tegen me dat ik de schuld was van zijn vijf of zes breuken. Hij dreigde me: „Dat zal ik je betaald zetten.“

„De dag dat we elkaar weer ontmoeten,” zo zei hij, „zal ik me wreken.“ Ik geloof dat die dag aangebroken is....

Ik ben er van overtuigd dat er vreemde dingen in Le Mans zullen gebeuren!

Voor het eerst sinds jaren is er een nummer 13 aan de start. Het team van de Texas Drivers heeft speciaal om dit nummer gevraagd. Steve Warson ziet de coureurs van dit team en wordt bleek: hij is eruan...

DE 13 IS AAN START!

Beide mannen zwegen een poos na het verhaal. En dan...

Maar waarom in Le Mans?

Dat is toch logisch, Steve. Hier mag iedereen rijden. En als die Cramer in Le Mans zou winnen, is zijn naam in ieder geval weer gemaakt.

Ja! En bovendien... als hij van jou kan winnen, is hij weer DE man in Texas en staan alle circuits voor hem open. Jammer voor hem, want wij zijn vastbesloten te winnen, nietwaar? Ik vraag me af hoe dit zal aflopen...

Ik durf er niet aan te denken, Michel. Ze zullen het ons niet gemakkelijk maken! We moeten erg voorzichtig zijn.

STEVE! KIJK! ZE HEBBEN EEN RODE WAGEN!

Ja... vreemd. Maar het mag. De wagens hoeven niet in de nationale kleuren geschilderd te zijn. Een witte wagen met bijvoorbeeld blauwe strepen is niet verplicht. Daar staat niets van in het reglement.

DE WAGEN IS ROOD EN WIT EN HIJ HEEFT NUMMER 13!

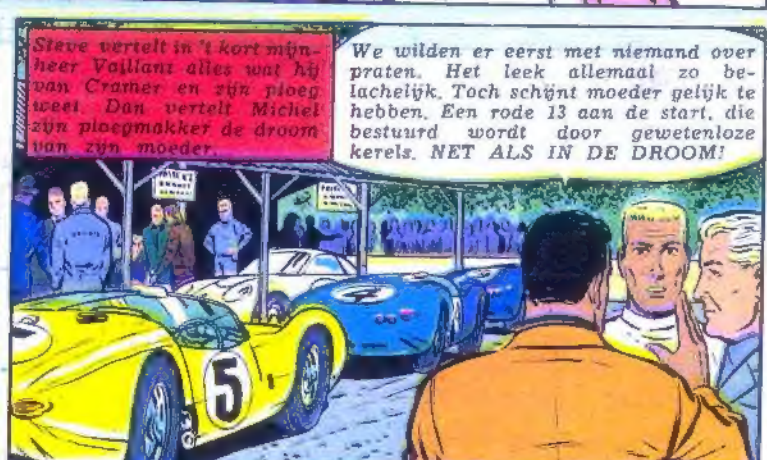
YES, YES! MAAR WAT ZOU DAT?

Kalm, jongens. Behoef je! Asjeblieft Michel, kijk me aan!

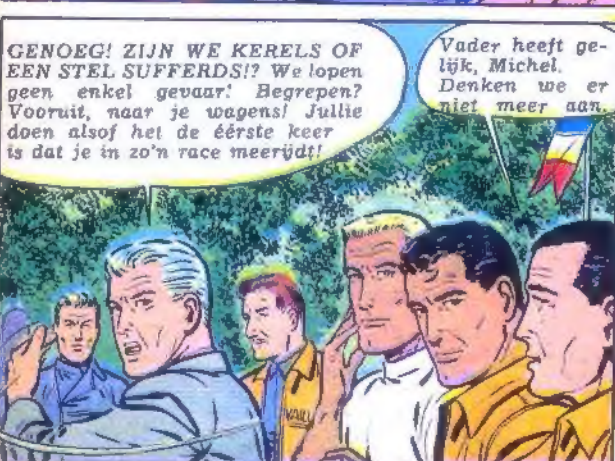
Ik weet wat je denkt, jongen. Ik dacht er ook aan toen ik die wagen zag. Maar dat wil nog niet zeggen dat alles zal aflopen zoals in die droom...

MISSCHIEF NIET, MAAR LAAT STEVE EERST EENS VERTELLEN WAT HIJ OVER DE RACERS WEEFT!

Steve vertelt in 't kort mijnheer Vaillant alles wat hij van Cramer en zijn ploeg weet. Dan vertelt Michel zijn ploegmakker de droom van zijn moeder.

We wilden er eerst met niemand over praten. Het leek allemaal zo belachelijk. Toch schijnt moeder gelijk te hebben. Een rode 13 aan de start, die bestuurd wordt door gewetenloze kerels. NET ALS IN DE DROOM!

GENOEG! ZIJN WE KERELS OF EEN STEL SUFFERDS!? We lopen geen enkel gevaar! Begrepen? Vooruit, naar je wagens! Juldie doen alsof het de eerste keer is dat je in zo'n race meedijdt!

Vader heeft gelijk, Michel. Denken we er niet meer aan.

Terwijl mijnheer Vaillant Joseph de wagens laat klaar maken voor de start, verlaten Michel, Jean-Pierre en Steve de pits. Maar opeens...

IK DENK AAN MOEDER...

Wat heb je? Ik denk er aan dat moeder niet mag weten dat er een nummer 13 aan de start is. Jean Pierre, als zij dat hoort, dan...

Gelyk heb je. Ik bel onmiddellijk Agnes om te vragen of zij ervoor wil zorgen dat moeder niets merkt.

Gewoonlijk houdt ze er niet van een race te volgen. Ook niet op de radio of tv. Maar je weet nooit...

Ik maak het even in orde bij Agnes. Ik kom wel wat later eten. Je hoeft niet op me te wachten.

Tot zo dan!

HÉ, JONGENS! KOM MEE!

Tijdens het diner gaat het gesprek voornamelijk over de "13". Er heerst een vrolijke stemming aan tafel, want meneer Vaillant vond het niet nodig de andere coureurs en mecaniciens op de hoogte te brengen.

Die 13 maakt veel indruk, zeg! Ik denk dat ik een konijnepoet ga kopen. Een beetje geluk past me wel.

Ik ben van plan een heksenbezem te lenen en daarmee aan de start te verschijnen! Ha! ha!

Maar...

Ik snap eigenlijk niet waarom ze zich zo geweldig druk maken! Alleen om mij dwars te zitten? Ik vraag me trouwens af waar Cramer opeens zoveel geld vandaan heeft gehaald...

Je maakt je misschien maar wat wijs, Steve! Jij met je wraak! Waarschijnlijk slaat dat nergens op.

Inderdaad, dat kan best.

Die jongens doen gewoon mee aan de 24-uursrit van Le Mans. Dat is toch allemaal heel normaal. Laten we er niet meer over praten. Denk liever aan de race!

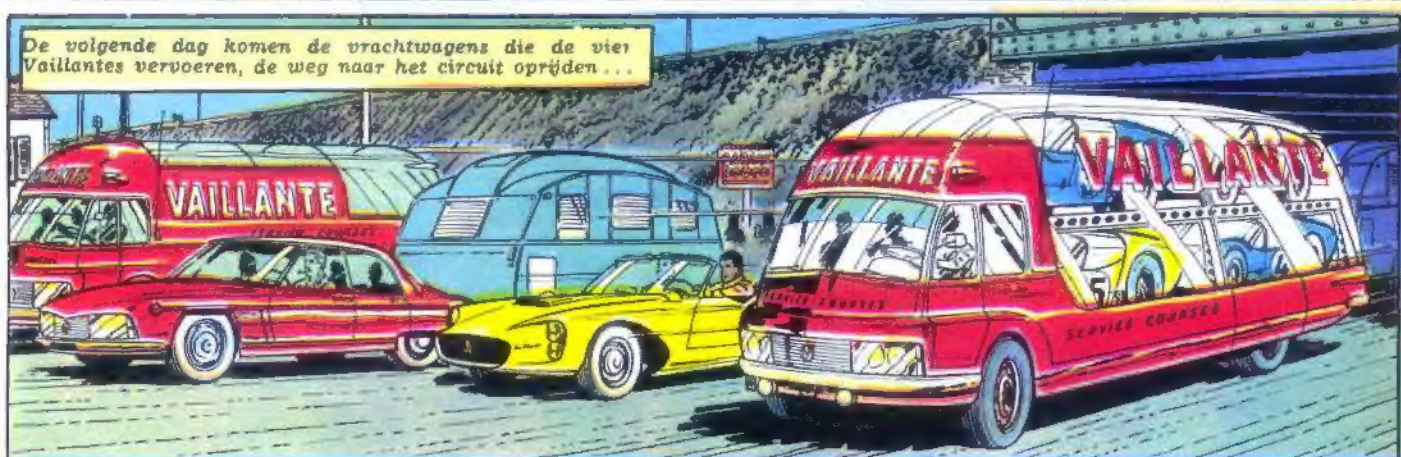
O.k., Boss!

Alles in orde, Jean-Pierre?

Ja, Agnes zal moeder tijdens de volgende dagen geen moment alleen laten. Ze verbergt alle kranten. We kunnen van haar op aan.

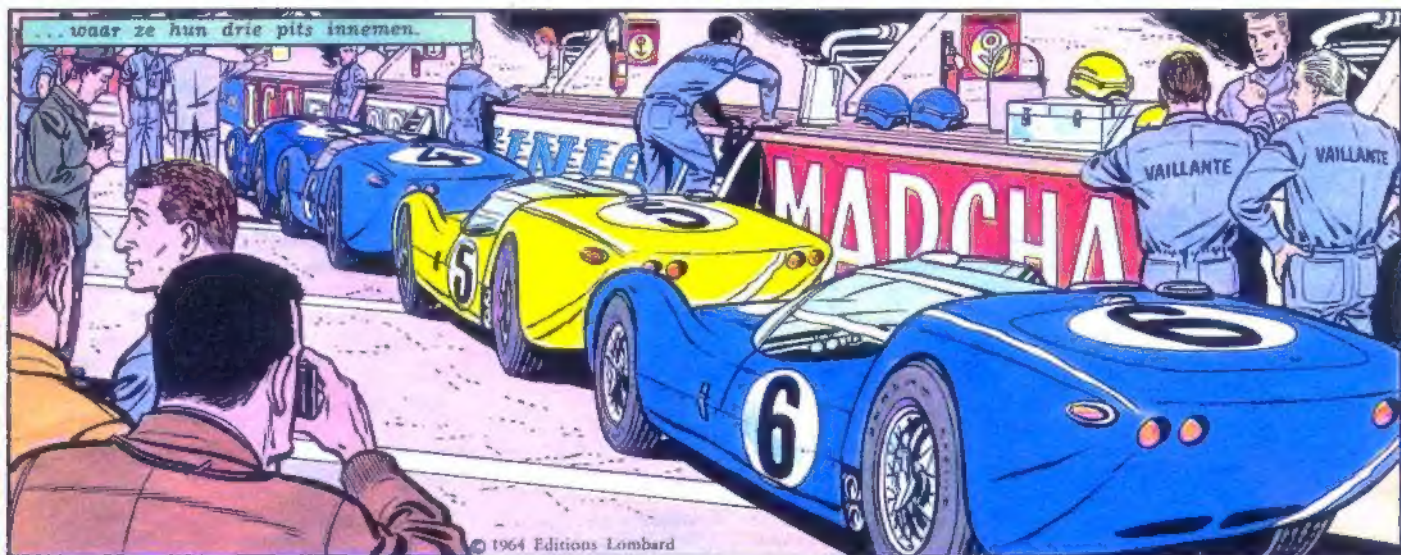
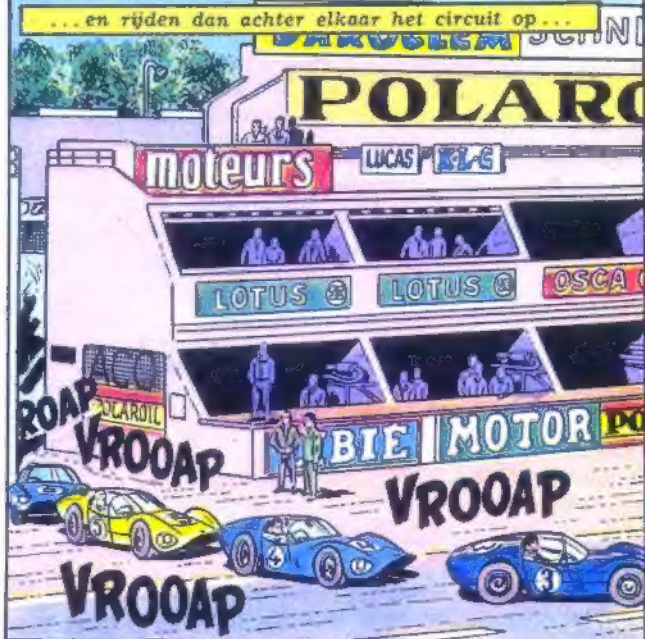
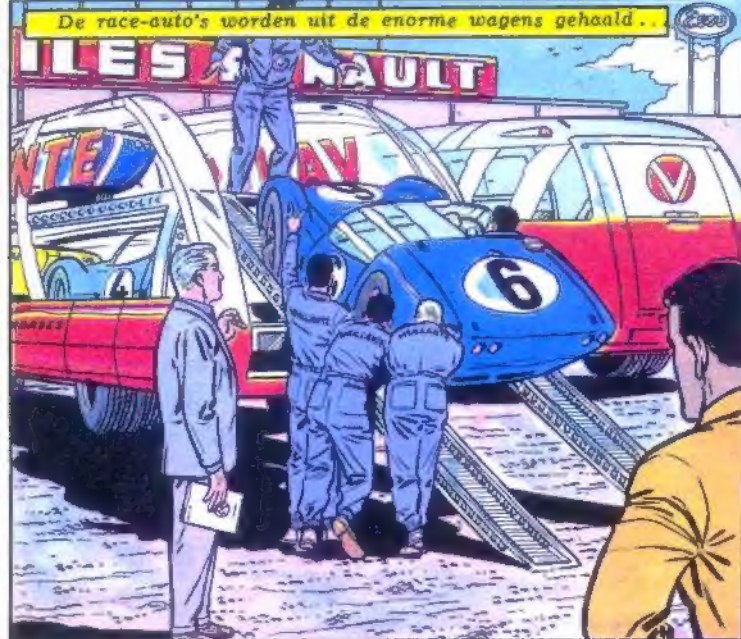

En nu naar bed, jongens. Het is laat genoeg. Ik verwacht jullie morgenmiddag om vier uur op het circuit.

De volgende dag komen de vrachtwagens die de vier Vaillantes vervoeren, de weg naar het circuit oprijden...

Michel en Steve beseffen dat er strijd geleverd zal worden;

Een fellere strijd dan ze ooit op de baan hebben meegemaakt!

NOG eenmaal over het jubileum van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond, de grootste sportorganisatie van ons land. En omdat het nu eenmaal de grootste is en omdat bij ons meer aan voetbal dan aan welke sport ook gedaan wordt (en omdat er bovendien naar geen sport zo druk gekeken wordt), heb ik de laatste weken zoveel aandacht aan het 75-jarige bestaan van de KNVB besteed. Het zal je inmiddels duidelijk geworden zijn dat de bond er zonder die meneer Mulier, over wie ik je al het een en ander verteld heb, niet gekomen zou zijn. Nou ja, er zou natuurlijk wel een voetbalbond zijn opgericht, maar dan niet uitgerekend 75 jaar geleden, toen Pim Mulier de voetballerij al een aardig eindje in de goede richting had geholpen.

Een heel bijzondere man, deze meneer Mulier. Enfin, dat had je al begrepen. Hij was gewoon geboren om aanvoerder van een groep jongens te zijn. Zulke jongens heb je. Ik heb meneer Mulier nog gekend toen hij al een oude man was (hij is in april 1954 overleden, toen hij 89 was) en toen was het natuurlijk moeilijk je voor te stellen dat hij eens een geweldig flinke kerel was geweest. Maar als ik je nou vertel dat hij nog in 1949 (HFC bestond toen 70 jaar en er werden ter gelegenheid van dat jubileum atletiekwedstrijden gehouden) met alle geweld mee wilde doen aan een 60 meter-hardlooptstrijd voor veteranen, dan heb je zo ongeveer een idee wat meneer Mulier voor een man was. Hij was verder een deftig mens. Als hij schreef, gebruikte hij vele vreemde (vooral Franse) woorden. Zo schreef hij niet „ik herinner me“, maar „ik rappeleer me“. In een van de jubileumboeken van zijn club HFC lees ik: „Ik rappeleer me, hoe ik, het was de eerste of de tweede keer, dat ik in het Nederlands elftal zat, links gezet werd. Dat was benauwend, want rechts of center (midden), dat ging, maar links? Laat ik kort zijn. Wij hadden juist één goal nodig. Ik kreeg een dot van een kans en schopte er naast. Ik ben de volgende dag onder het bordje op het Zandvoortse strand gaan zitten, waarop stond. „Hier worden ezels verhuurd“.“

Ik zei je dat Pim Mulier geweldig veel heeft gedaan en ondernomen. Hij was zelf niet bepaald een ster, geen grote

**HOB SPAAK
OP ZIJN
SPORTPRAATSTOEL**

OVER EEN HEEL BIJZONDERE MAN

uitbinker, maar hij wilde wel zo ongeveer alles doen. In de beruchte winter van 1890 (om precies te zijn op de 21ste december) reed hij bijvoorbeeld de Elfstedentocht, 200 km. Op vijf minuten na was hij dertien uur onderweg, maar twee uur gingen verloren met het afsteken van bezoeken bij

vrienden en bekenden, waar hij onderweg toch langs kwam. Ook in 1912 en in 1917 behoorde hij tot de deelnemers. In 1890 reed hij overigens de route anders dan wij tegenwoordig gewend zijn. 's Ochtends om zeven uur startte hij (om niet te veel opzien te wekken had hij over z'n trui een vest aange trokken) in Leeuwarden en reed eerst heen en terug naar Dokkum, daarna vertrok hij in de richting van Franeker en zette zijn tocht via Harlingen-Bolsward-Workum en Hindeloopen voort.

Om acht uur was hij weer in zijn hotel in Leeuwarden terug en kon hij neerschrijven: „Zelden heb ik zoo'n prettigen dag gehad.“ Dat is misschien een zinnetje waartegen jullie wat vreemd aankijken, maar zo schreef meneer Mulier in die dagen en, om je de waarheid te zeggen, zo heb ik het ook op school geleerd. Kun je zo ongeveer nagaan hoe oud ik al ben!

Pim Mulier is dus voor de sportbeoefening in ons land van de grootste betekenis geweest. Niet alleen voor de voetballerij, al wordt zijn naam in dit verband het vaakst genoemd. Hij deed aan atletiek, aan cricket, nou ja, laat ik maar zeggen: aan alles, en zorgde ervoor dat andere jongens aan sport gingen doen. Hij is eigenlijk de „vader van de Nederlandse sport“ geweest, al klinkt dat een beetje vreemd wanneer we ons herinneren hoe hij als jongen van nauwelijks vijftien de eerste voetbalclub hier oprichtte. Met die club is het allemaal begonnen, zoals ik jullie al uitgebreid heb verteld. Nog eenmaal in de woorden van Pim Mulier zelf: „Ik rappeleer me, dat ik met mijn Haarlemsche schoolvrienden besprak de oprichting van zoo'n voetbalclubje en hun vertelde van dien grooten bal. Maar ik kon er geen toonen. Men schudde het hoofd... Eindelijk zag ik bij De Gruyter in de Leidschestrade zoo'n mij welbekenden bal, spik, nee maar spiksplinternieuw. Hel geel met oranje-geel leertje. Een paradijs aan een touwtje. Ik wou hem dadelijk mee hebben, maar had geen crediet (Pim had geen geld bij zich!) Den volgende dag had ik het bedrag in m'n zak en ik kocht m'n bal, dolgelukkig!“ Tja, zo, met dat paradijs aan een touwtje, is het begonnen. Zo startte de voetballerij in Nederland.

als ze hem niet tegenhouden hadden...

ZORRO

OP EEN MOOIE, ZOMERSE
OCHTEND...

BUENOS DIAS,
SEÑORES!

DE HEREN VERWAARDIGEN
ZICH NIET MIJ TE GROE-
TEN! DE HEREN VOELDEN
ZICH VER VERHEVEN
BOVEN
MIJ!

MAAR HIER ZUL-
LEN ZIJ SPIJT
VAN KRIJGEN!

LAATER...

ZO, DAT
ZAL ZE
LEREN!

GARCIA!

LAAT ONMIDDELIJK
DURIO EN BARETTA BIJ
ME KOMEN, DE TWEE
MAKELAARS!

WAT HEBBEN
DIE NU WEER
UITGEHAALD?

KLETS NIET
ZOVEEL, MAN!
GA ZE HALEN!

HEB IK GEZEGD DAT ZE
GEARRESTEERD MOESTEN
WORDEN? MAAK
OGENBLIKKE-
LIJK DIE BOEI-
EN LOS!

M-MAAR...
EH...S-S!

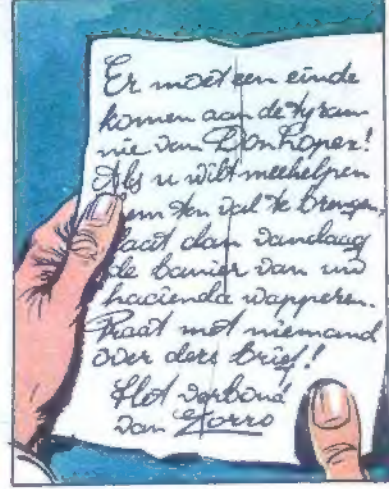
KOMT U BINNEN, HEREN. GARCIA!
LAAT WIJN EN SIGAREN BRENGEN!

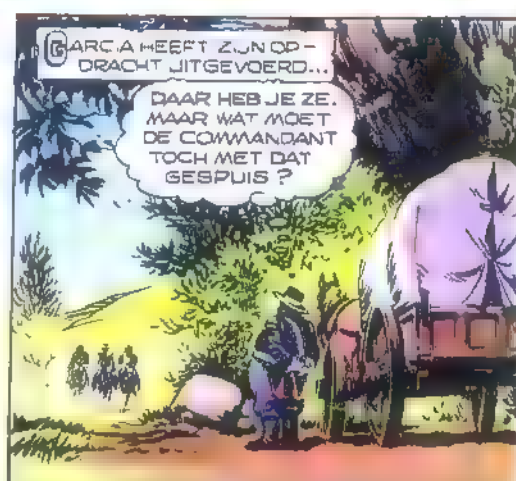
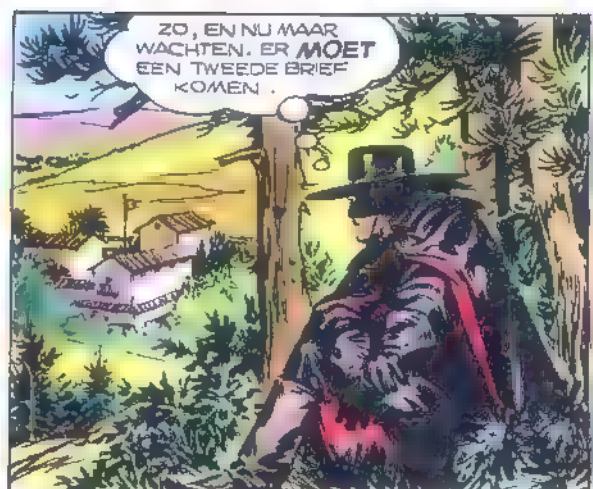

ER MOET EEN EINDE KOMEN AAN DE
HEERSCHAPPIJ VAN DE GROOT GROND-
BEZITTERS HIER IN DE BUURT, HEREN.
U KUNT MIJ DAARBIJ HELPEN... EN ER
MEE VERDIE-
NEN! LUISTER...

DENK ER AAN, NIEMAND MAG
ZIEN DAT U DIE BRIEVEN BE-
ZORGT!

ZORRO HEEFT DE HACIENDA GEEN. MIJN VADER HAD DUS ZIJN VRIEND VERZOCHT MIJ EEN PAAR DAGEN IN DE STAD TE HOUDEN? GOED. GA NU NAAR HUIS, BERNARDO.

AH, DAAR IS BERNARDO! IK ZAL HEM TEGEMOET RUDEN.

MIJN VADER HAD DUS ZIJN VRIEND VERZOCHT MIJ EEN PAAR DAGEN IN DE STAD TE HOUDEN? GOED. GA NU NAAR HUIS, BERNARDO.

NOG STEEDS NIETS. IK MOET WAT DOEN VOOR HET TE LAAT IS! DIE DURIO WEEET HIER WEL MEER VAN.

AHA! IK HEB MIJ NIET VERGIEST! DAT IS HET PAARD VAN DON LOPEZ!

MORGEN HOOP IK DE GOEDE AFLOOP TE KUNNEN BERICHTEN. IK GA NU.

OVER ENKELE UREN ZITTEN ONZE VIJF VRIENDEN IN DE KERKER EN DAN KUNNEN WIJ HUN LANDERIJEN VERDELEN. JE HEBT GOED WERK GEDAAN!

ZORRO!

VERTEL OP! WAT ZIJN JULLE VAN PLAN? EN WIE ZIJN DIE VIJF "VRIENDEN" VAN LOPEZ?

ZIJ ZULLEN BESCHULDIGD WORDEN VAN LANDVERRAAD EN AL HUN BEZITTINGEN ZULLEN HUN ONTNOMEN WORDEN!

DAT ZULLEN WE NOG 'NS ZIEN! EERST GAAN WIJ JE VRIEND BARETTA OPHALEN... KOM MEE!

JE BENT TE LAAT, ZORRO! DON LOPEZ IS AL ONDERWEG NAAR DE VALLE. DER STENEN OM ZE OP TE WACHTEN!

EN NU NAAR DE VALLE!
DE EERSTE, DIE PRO-
BEERT GRAPLES U TE
HALEN, ZAL DAAR
VEEL SPJUT VAN
KRUGEN!

SNELLER!
VOORT!

TUSSEN, NADERT OOK EEN AN-
DERE GROEP RUITERS DE VALLE.

WAAR MOETEN
WE ZIJN, ALLES-
SANDRO?

IN DE RODE GROT,
DAT STOND IN DE
TWEDE BRIEF
VAN ZORRO!

HALT! KEER ONMIDDELIJK
TERUG! DIT IS EEN VALSTRIK!

DE LANSIERS
KOMEN ER AL
AAN!

MAAR JE HEBT ONS
ZELF UITGENODIGD!

DIE BRIEVEN
WAREN VERVAL-
SINGEN! KEER
TERUG!

ER NADEREN INDER
DAAD RUITERS! KOM
MEE, TERUG!

IN TERWIL DE DON'S HAAST G
VERDWIJNEN

VLUG, DE GROT IN! EN
LAAT IK JULLE HIerna
NOOIT MEER ZIEN!

NU MOET IK OOK
WEG, MAAR EERST
NOG EVEN DIT.

IN NALWELUKS
IS ZORRO VER-
DOWENEN...

LANSIERS! DOORZOEK
DE GROT! EN ARRES-
TEER EDEREEN, DIE...

WAT?! DURIO!

KIJK! HET
TEKEN VAN
ZORRO!

DAT WAS OP HET NIPPERTJE!
VOOR ZIJN LANSIERS KAN DON
LOPEZ NU MOEILIK ANDERS
DOEN DAN DIE TWEE SCHUR-
KEN ACHTER SLOT EN GREN-
DEL TE ZETTEN!

© 1964 Walt Disney Productions

WHISKY FOUR

BOX

ARROW

HET zijn maar vier simpele woorden: „Woensdrecht Whisky for taxi!“, maar ze brengen iets van een gespannen verwachting onder de groene glazen overkoepeling van de verkeersstoren. Die vier woorden kondigen aan dat er iets gaat gebeuren, iets opwindends; dat is zelfs te horen aan de stem van de verkeersleider als hij de gevraagde toestemming geeft. Toch moet hij het al vaker hebben in de praktijk. Daar komen ze aan, vier Lockheed's T-33. Achter elkaar taxiën ze naar het begin van de startbaan. De hele dag is het slecht weer geweest, bewolkt, af en toe een bui regen. De lucht is echter schoon en stralend blauw als de vier toestellen van het beroemde Nederlands stuntteam Whisky-Four in „box“-formatie aan het begin van de grijze betonnen startbaan staan opgesteld.

De leider van het team, kapitein Van Dommelen, had het al gezegd. Nog nooit was een van de voren vastgestelde vlucht van Whisky-Four afgelast vanwege het slechte weer. Het mocht dan zwaar bewolkt znuuren achtereen kon de regen met bakken omlaag komen, maar op het tijdstip dat de demonstratie zou beginnen, was het altijd droog en schoon geweest. „Eighty percent!“ Door de luidsprekers op de toren klinkt weer de stem van kapitein Van Dommelen, die opdracht geeft de motoren te laten proefdraaien op tachtig procent van hun vermogen om nog één keer alle instrumenten te controleren. „Ninety-six!“ Het gegter van de straalmotoren is duidelijk hoorbaar nu het aantal toeren verhoogd wordt tot de motoren zesennegentig procent van hun vermogen eruit persen. „Rolling... now!“ Tegelijk komen de vier „T birds“, zoals de T-33's nogal eens genoemd worden, in beweging, rollen steeds sneller over de baan tot ze opeens los zijn.

„Gear up now!“ De wielen draaien omhoog, meteen daarna — ook op bevel — de flaps, die een vliegtuig tijdens de start een groter draagvermogen geven. De formatie gaat een wijde bocht in. Dan klinkt weer door de luidsprekers de stem van de leider: „Arrow now!“ De twee toestellen die schuin links en rechts achter nummer één vliegen, laten zich wat terugvallen tot het team als een zilverkleurige pijl door de lucht flitst.

„Starting wing-over right!“ Het team komt uit deze bocht en raast in een prachtige strakke formatie op de verkeersstoren af, waar, boven het gegier van de motoren uit, nog net de stem door de luidsprekers te verstaan is: „Loop... smoke now!“ En terwijl de vier omhoog jagen, verschijnen achter de toestellen brede rookbanen, die precies de lus in de lucht tekenen die het team beschrijft. Weer klinkt die stem uit de luidsprekers: „Stop smoke!“ En even is het alsof het team iets verliest, alsof het kaler is, nu het zonder dat machtige witte spoor een hoge rechterbocht in gaat.

Dit was het moment waarop iedereen gewacht had: de mensen op de verkeersstoren, de monteurs, al het andere basispersoneel van Woensdrecht. Voor het eerst heeft een Nederlands stuntteam met rook gewerkt en de demonstratie is er nog geweldiger, nog sterlijker, nog indrukwekkender door geworden. Nu hoeft Whisky-Four ook in dit opzicht niet onder te doen voor de Engelse Red Pelicans, voor de Ameri-

BORO OF SQUARE

kaanse Thunderbirds, voor het Italiaanse fabrieksteam van Fiat. Dit laatste team is overigens weleens een beetje te uitbundig met zijn drie kleuren rook en slaagt er soms aardig in, hele gedeelten van hun demonstratie achter een machtig rookgordijn te verbergen...

Terwijl op de verkeerstoren met tussenpauzes de commando's van kapitein Van Dommelen te horen zijn, voert Whisky-Four op weergaloze wijze een programma uit dat op elk vliegfeest wel een succesnummer moet zijn. Een „barrel-roll“ (waarbij het nu weer in een „box“ vliegende team niet om zijn eigen as draait, maar een figuur beschrijft die nog het meest op een kurketrekker lijkt) wordt na een hoge bocht gevolgd door een gewone rol naar rechts. Deze gaat over in een steile bocht, waarbij een kracht van 6 G, dus zesmaal de zwaartekracht, op de lichamen van de vliegers drukt. Geen moment is het team uit het gezicht en dat op zich is al een prestatie voor stuntvliegen met straaljagers. Uit een hoge bocht komt Whisky-Four,

valt uiteen. Achter elkaar komen de toestellen binnen. „Wheels!“ Zelfs nu nog gaat alles tegelijk: de wielen komen omlaag. Even later rijden de vier „T-birds“ voor de verkeerstoren langs. In de cockpits zijn de witgehelmd vliegers duidelijk te zien. Een van hen steekt zijn duim omhoog. Het is een goede demonstratie geweest.

Whisky-Four werd in 1956 opgericht. Het is een vreemde naam, die er op lijkt te wijzen dat de leden van het team behalve voor vliegen ook een uitgesproken voorkeur hebben voor dit Schotse drankje. Maar dat is toch niet de reden voor het woord Whisky in de naam. Net zoals er een telefoon-spel-alfabet is (Anna voor A, Bernard voor B, Cornelis voor C, enz.), heeft ook de NATO een spel-alfabet ingevoerd. Dit geldt voor alle landen die bij deze organisatie zijn aangesloten. In dat alfabet wordt de letter W gespeld als Whisky. Nu is de W de eerste letter van Woensdrecht, bestaat het team uit vier (four) man (+ een reserve) en zo

Daat moet wel, want tijdens een demonstratie hebben zij echt niet de tijd en de gelegenheid om af en toe 'ns naar een van de metertjes te kijken die vóór hen van het dashboard een soort kerstboom maken. Hun positie ten opzichte van de leider: dat is het enige waarop zij hun gedachten moeten richten, onder welke omstandigheden dan ook. En die omstandigheden kunnen vreemd en verrassend zijn.

Sergeant Koster, de nummer twee van het team, zag tijdens de start voor een demonstratie in België een vogel voorbij flitsen. Voor zover hij dat kon bekijken, moest dat beest tegen het toestel van de nummer vier gebotst zijn. Hij verwachtte dus al dat die zou uitvallen of tenminste iets van zich zou laten horen. Maar er gebeurde niets en de uitvoering van het programma was vlekkeloos. Toen de sergeant na de demonstratie uit zijn cockpit kroop, besloot hij toch maar even naar die nummer vier toe te gaan en het hem te zeggen. Misschien had hij er wel niets van gemerkt... Maar dat bleek toch wel het geval te zijn. De vogel had

DE VIER VAN WHISKY

Leider en nummer één (links op de foto) is kapitein H. J. J. van Dommelen, 34 jaar oud, 3500 vliegers, waarvan 3200 op straalvliegtuigen zo-

als de F-80 Shooting Star, de T-33, de F-84G Thunderjet en de F-84F Thunderstreak. Hij is getrouwd en heeft een dochter, die hem na een demonstratie trots kwam vertellen: Pappie ik heb je zien roken! Hij fotografeert graag en — volgens de andere leden — goed.

Naast hem de nummer twee, sergeant C. E. J. Koster, 32 jaar oud, met 3000 vliegers op zijn naam, waarvan 2300 op straalvliegtuigen. Hij is een verwoed motorryder, motorrenner zelfs. Op een 500 cc-machine is hij eens kampioen van Nederland geweest. De vele bekens die hij gewonnen heeft, gebruikt zijn vrouw nu als bloempotten.

Daarnaast de eerste-luitenant H. P. M. Peerboom, de nummer drie. Met zijn 29 jaren is hij de jongste van het team. Hij bezet de moeilijkste plaats: in de formatie is hij de linkervleugel-man. 2100 vliegers heeft hij nu, waarvan 1900 op straalvliegtuigen; zijn voornaamste hefhebbert is lezen, véél lezen.

Nummer vier (uiterst rechts) is kapitein J. B. Sommer, 32 jaar oud

en de trotse vader van een zoon en een dochter. Hij heeft 1700 uren bij elkaar gevlogen, waarvan 1500 op straalvliegtuigen. In zijn vrije tijd is hij op of aan het water te vinden, waar hij dan vissen hoopt te vangen, heft zeevissen.

In de cockpit zit de Belgische kapitein A. A. Helderweert, reserve-vlieger van het team. Hij is 33 jaar en heeft nog op Spitfires gevlogen. Ook zijn 3000 vliegers, waarvan 1700 op straalvliegtuigen, mogen er zijn. Hij kan elke positie vliegen die gewenst is, en dat op zich is al iets fantastisch. Als ergens een T-33 voorgevlogen moet worden, is hij de man die er op uitgestuurd wordt. Hij knutselt graag met radiotoesjes.

Kapitein J. Kegge is de man die de reizen en administratie voor het team verzorgt. En de vele brieven mag beantwoorden die aan het team gestuurd worden met allerlei soorten verzoeken. Whisky-Four heeft, ook in het buitenland, technisch personeel nodig voor de T-birds. Meestal gaat er telkens een andere groep mee, zes monteurs, gekleed in spierwitte overalls!

gaat weer een „loop“ in. Deze keer draaien zij niet door, maar rollen de toestellen boven uit de lus. „Prepare for split-up!“ Dat is een vreemd commando... „Split now... 600 feet!“ Meteen draaien twee T-33's naar links af, de andere twee naar rechts. Natuurlijk, dat is die split-up. En 600 voet (tweehonderd meter): daarmee werd de hoogte aangegeven waarop de twee halve formaties moeten blijven vliegen om straks weer zonder wringen één geheel te gaan vormen. „Smoke now!“ De rook golft uit achter de toestellen, die een volledige looping draaien. Twee reusachtige witte lussen hangen in het blauw van de lucht. Omhoog jagen de vier voor een bocht naar rechts, waar zij in een andere formatie uitkomen, een formatie waar zij zelf een naam voor hebben bedacht: bobo.

„Prepare for break!“ Klaarmaken om de formatie te verbreken; is het dan al voorbij? Hoewel het lijkt alsof ze al uren bezig zijn, heeft het geen seconde verveeld en dan gaat de tijd snel. Break now!“ De gesloten formatie

ontstond de naam: Whisky-Four.

Met welk toestel het team zou gaan vliegen, was nauwelijks een probleem. De keuze op Woensdrecht is beperkt tot de Fokker S-11 en de Lockheed T-33, beide lestoestellen en dus zeker niet ontworpen met het doel er een stuntmachine van te maken. De motor van de T-bird is ook eigenlijk te zwak voor dit werk; als het eens een beetje warm is. Whisky-Four heeft ook in Italië al 'ns een demonstratie gegeven komt hij helemaal niet op snelheid. Maar dat deze laatste bezwaren inderdaad bestaan, is eenvoudig niet te geloven als je het team bezig ziet, zo knap wordt er gevlogen.

Het lijkt een gevaarlijke bezigheid, dat stunts, wat door de vliegers zelf betiteld wordt als „aerobatics“, luchtacrobatiek. Maar vergeet niet dat het team bestaat uit instructeurs, die bovendien elk tussen de 1500 en 3500 vliegers op straalvliegtuigen op hun naam hebben staan. Ervaren, kundige vliegers zijn het dus, die bovendien een onberispelijk vertrouwen in hun leider hebben.

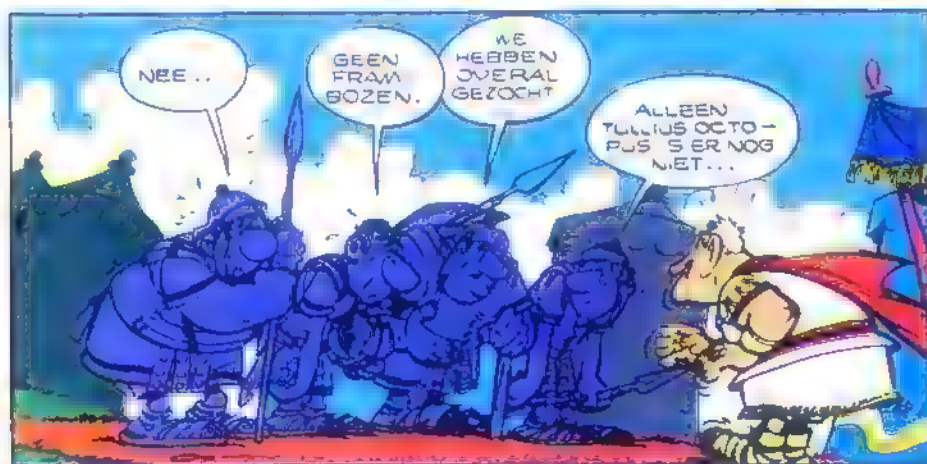
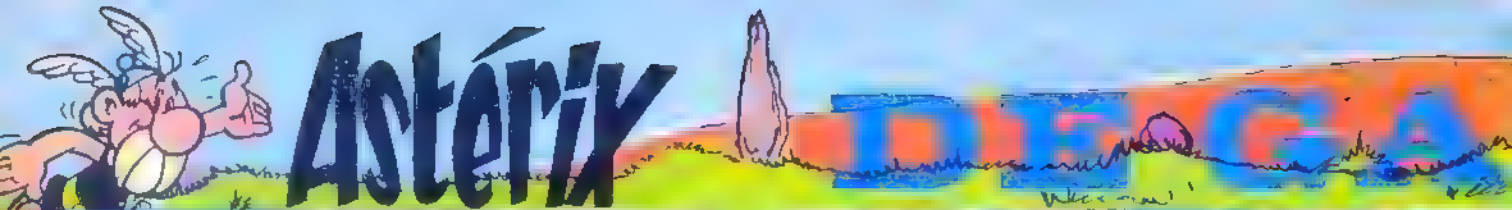
zich op het windscherm van het toestel te pletter gevlogen, zodat de vlieger recht vooruit niets meer had kunnen zien. Door zich van links naar rechts te bewegen had hij door de zijraampjes de nummer één in de gaten gehouden. De andere leden hadden er niets van gemerkt en nog steeds is het team niet uitgepraat over de kundigheid van deze man!

Op de vliegbasis Woensdrecht ligt een boek vol foto's en knipsels van en over Whisky-Four. Er staan ook brieven in, vol lof, uit landen waar het team gevlogen heeft. Op de allerlaatste pagina staat een opdracht:

„Het Whisky aerobic team wil dit boek opdragen aan de idealen: begrip voor elkaar en samenwerking. Wij hebben samengewerkt, dezelfde zorgen gehad, dezelfde tegenslagen ondervonden.

Wij willen in andere mensen de geest van goede kameraadschap opwekken en doen groeien, die elk van ons hier heeft geleerd.”

Caius Bonus is er zo op gebrand het recept van de toverdrank in handen te krijgen, dat hij niet in de gaten heeft dat zijn „gevangenen“ Astérix en Panoramix hem intussen behoorlijk voor de gek houden.

JULLIE HEBBEN MIJN FRAMBOZEN OP-
GEGETEN EN NU HEBBEN JULLIE GEEN
FRAMBOZEN MEER EN WILLEN JULLIE NOG
MEER FRAMBOZEN. IK GIND HET GEMEEN-
K BEGINT ER GENOEG
VAN TE KRIJGEN!

KOM, KOM. IK ZAL DE
DRANK MAKEN.

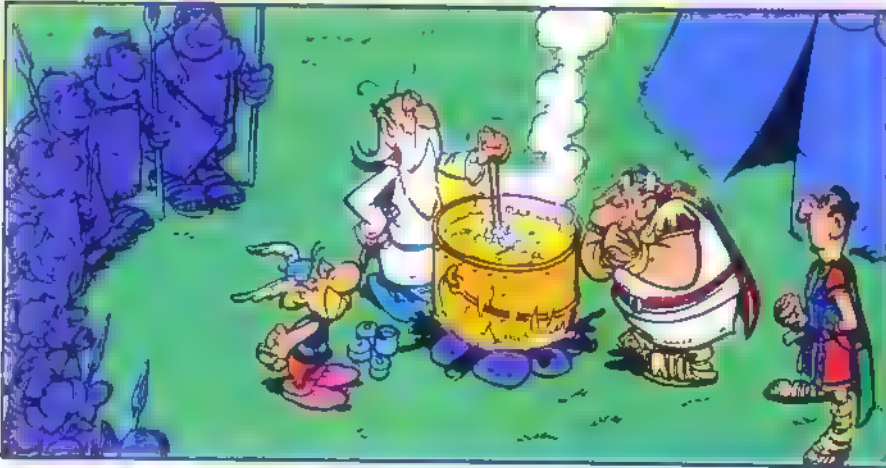
NATUURLIJK,
NATUURLIJK!

IK MAAK HEM
ZONDER FRAM-
BOZEN; DAN S
E NET ZO LEK-
KER, DAT S
OOK ALLES

JA, NOG IETS,
DIE FRAMBO-
ZEN GEVEN
EEN VREEMDE
NASMAK

SNIF.
SNIF!

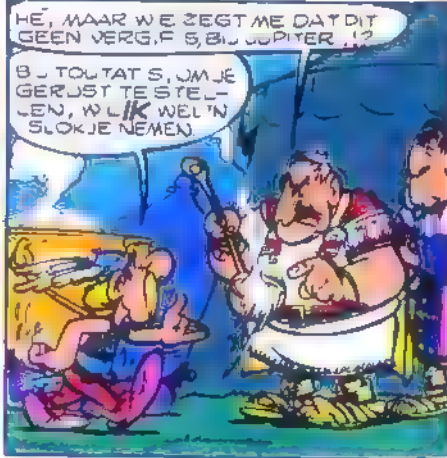
KLAAR, ALS 'T
GOED S, MOET
E WARM OPGE-
DIEND WOR-
DEN.

MOOI!

HE, MAAR WE ZEGT ME DAT DIT
GEEN VERGIF IS, BIJ JUPITER, 'T?

BIJ TOUWAT S, OM JE
GERUST TE STEL-
LEN, WILK WEL 'N
SLOKJE NEMEN

NIKS ERVAN, ALS DIE
DRANK GOED IS, WORD JIJ
ONOVERWINNELIJK! IK MOET
EEN VRIJWILLIGER
HEBBEN.

IK ZEI: IK MOET 'N
VRIJWILLIGER HEBBEN!

QUID
NOU? NOS
NEUWS?

SUR-
SUM CORDA
VERHEUST

JA-
TEN WE
'NS ZIEN

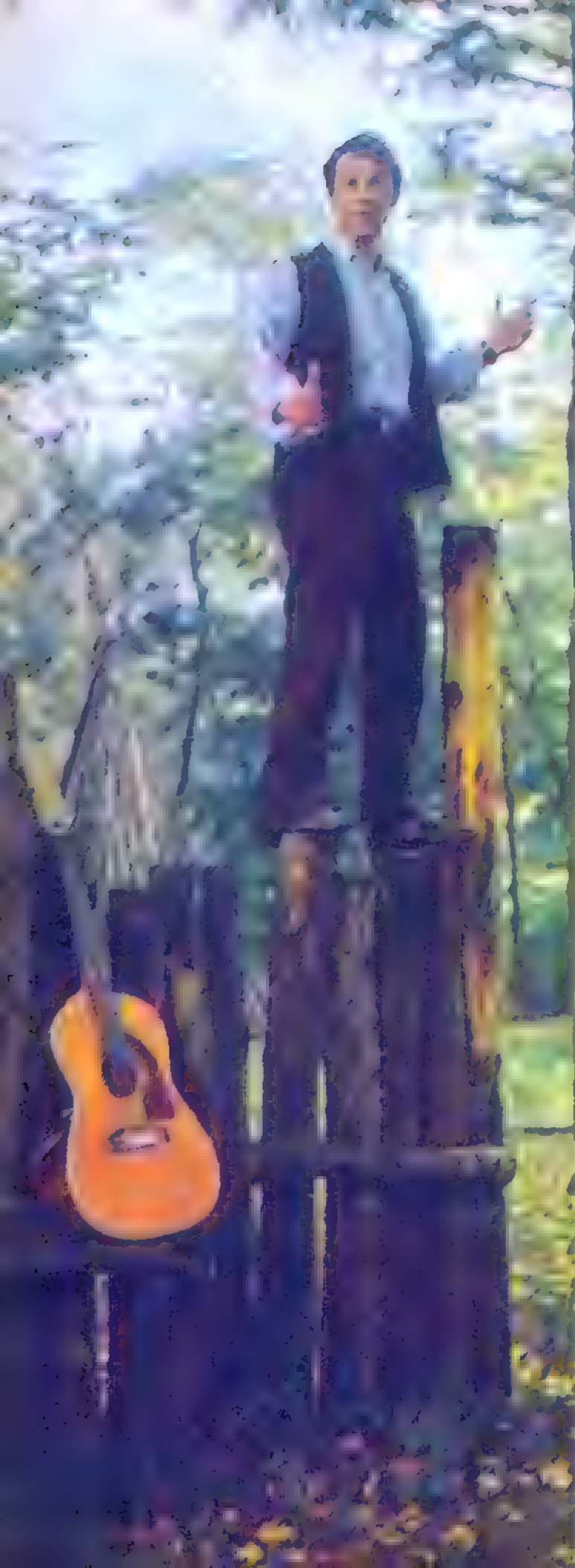
OH CAIUS BONUS, IN
PLAATS VAN EEN ONZER
DAPPERE SOLDATEN Zouden
WIJ EEN NIET STRIDBARE
BURGER ALS PROEFKONING
MOETEN HEBBEN...

Heeft Panoramix inderdaad de toverdrank voor zijn vijand gemaakt...

ADAMO

een stem die je wat doet

WIE Salvatore Adamo voor het eerst ontmoet, ziet een bedeesde en schuchtere jongeman, die met zijn succes niet goed raad schijnt te weten. Dit is geen gezichtsbedrog: Adamo is een van de meest bescheiden tiener artiesten van dit ogenblik. En dat is eigenlijk merkwaardig. Hij rijdt in een prachtige Sunbeam-sportwagen, verdient meer per maand dan een bankdirecteur per jaar, trekt bij elk optreden stampvolle zalen en is bij de tieners zeer geliefd, kortom voor vele sterren redenen genoeg om zich superieur en onafhankelijk te gedragen. Deze bescheidenheid geeft Adamo iets aparts. Je verwacht een ster, je vindt een kleine, vriendelijke en aardige jongen, die de teksten van zijn liedjes zelf schrijft en vaak ook het componeren van de muziek voor zijn rekening neemt.

De nu 21-jarige Salvatore Adamo is in Italië geboren, om precies te zijn: in Comiso op het eiland Sicilië. Hij groeide echter op in de grauwe sfeer van de mijnstreek rond Luik, waar vader Adamo de kost verdiende als mijnwerker. Na de lagere school volgde Salvatore Adamo in Doornik een reclame-cursus, eigenlijk een wat vreemde keus voor een verlegen jongen als Adamo. In zijn vrije tijd schreef hij gedichten en chansons, die hij zong op plaatselijke feestavonden. En Adamo had geluk. Op een dag was de befaamde zanger en filmacteur René Clair onder zijn gehoor. Deze kwam zo onder de indruk van de veelzijdigheid van de jonge zanger, dat hij hem in contact bracht met vooraanstaande figuren uit de Belgische amusementswereld. Op aanraden van hen schreef Adamo in op de grote prijs „Charles Aznavour“, een internationaal zangconcours. Hij sleepte er de eerste prijs weg, onder luide bijval van het publiek. Het gevolg: een grote tournee langs vele befaamde theaters in Frankrijk en België, wat een begin werd voor een grootse loopbaan.

De Nederlandse tieners maakten voor het eerst kennis met Adamo in Willem Duys' programma „Voor de vuist weg“. Daar zong hij samen met zijn broertje en zusjes het hartveroverende „Vous permettez, monsieur?“ Het succes was overweldigend en binnen twee weken waren zestigduizend platen van dit nummer verkocht. Een geweldig record in ons land! De gouden plaat, die hij op 15 mei van dit jaar kreeg uitgereikt voor dit lied, was dan ook wel verdiend.

Momenteel trekt Adamo met zijn eigen orkestje — twee Belgen en twee Italianen — onder het toezien oog van impresario Monsieur R. Bylois door heel Europa. Hij wordt door zijn fans op handen gedragen. Zo kwam het kort geleden voor dat twee meisjes f 150,— aan taxikosten uitgaven en toen nog twee uur bleven wachten voor een opnamestudio, om even met Adamo te kunnen praten. Prinses Paola was tijdens een voorstelling met vijftigduizend mensen publiek zó onder de indruk van zijn „Les roses“, dat zij hem een roos uit haar eigen tuin aanbood. Salvatore Adamo, de jongen met de zachte, enigszins schorre stem, is een van de grootste tienersterren van deze tijd!

Naam: Salvatore Adamo

Geboren: 1 november 1943

Familie: vader, moeder, zusjes: Delizia (11), Eva (9), Salvina (7) Jovanna (5), en Titine (4), broertje Pipo (10).

Nederlandse t.v.-shows: „Voor de vuist weg“, „Rendez-vous met Adamo“.

Onderscheidingen: Grote Prijs Radio Luxemburg, Prix Charles Aznavour, Edison 1964.

Tophits: Vous permettez, monsieur?,
Tombe la neige, Les roses, Amour perdu.

Mickey en Goofy

Samen met de postkantoor-baas zoeken Mickey en Goofy hun weg door het oerwoud naar de haven, om vandaar de eerstvolgende boot naar huis te nemen. Ze hebben gevonden, waar zij naar zochten: de zeldzame postzegel waarvan de postkantoor-man er zoveel had, dat de zegel niet meer zeldzaam en dus niet meer waardevol is. Onderweg stoppen ze even om een banaan te eten...

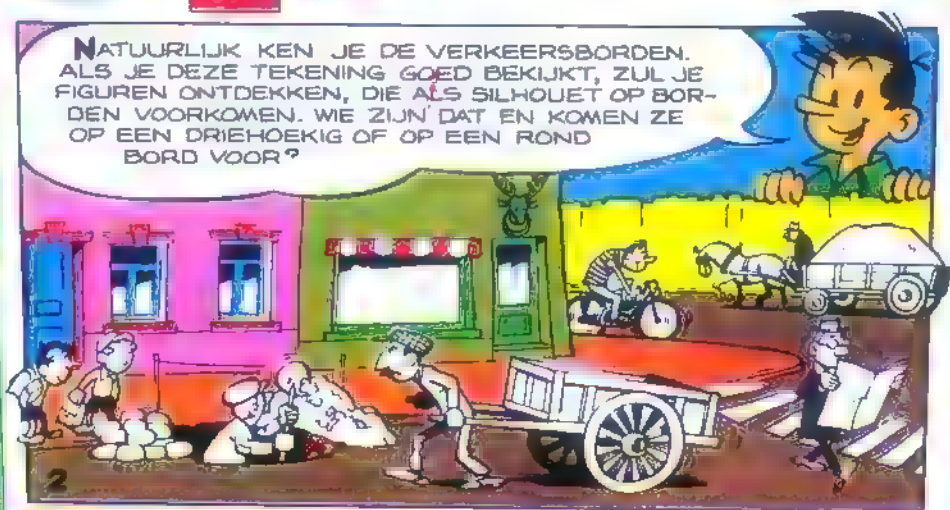

wie puzzelt er mee?

KUN JIJ OP DEZE KAART VAN FRANKRIJK BIJ DE STERRETJES DE NAMEN SCHRIJVEN VAN DE STE- DEN, DIE DAAR LIGGEN?

NATUURLIJK KEN JE DE VERKEERSBORDEN. ALS JE DEZE TEKENING GOED BEKIJKT, ZUL JE FIGUREN ONTDEKKEN, DIE ALS SILHOUET OP BORDEN VOORKOMEN. WIE ZIJN DAT EN KOMEN ZE OP EEN DRIEHOEKIG OF OP EEN ROND BORD VOOR?

NEGEN FIGUREN UIT SPROOKKES EN STRIPVERHA- LEN ZIE JE HIER. KEN JE ZE ALLEMAAL?

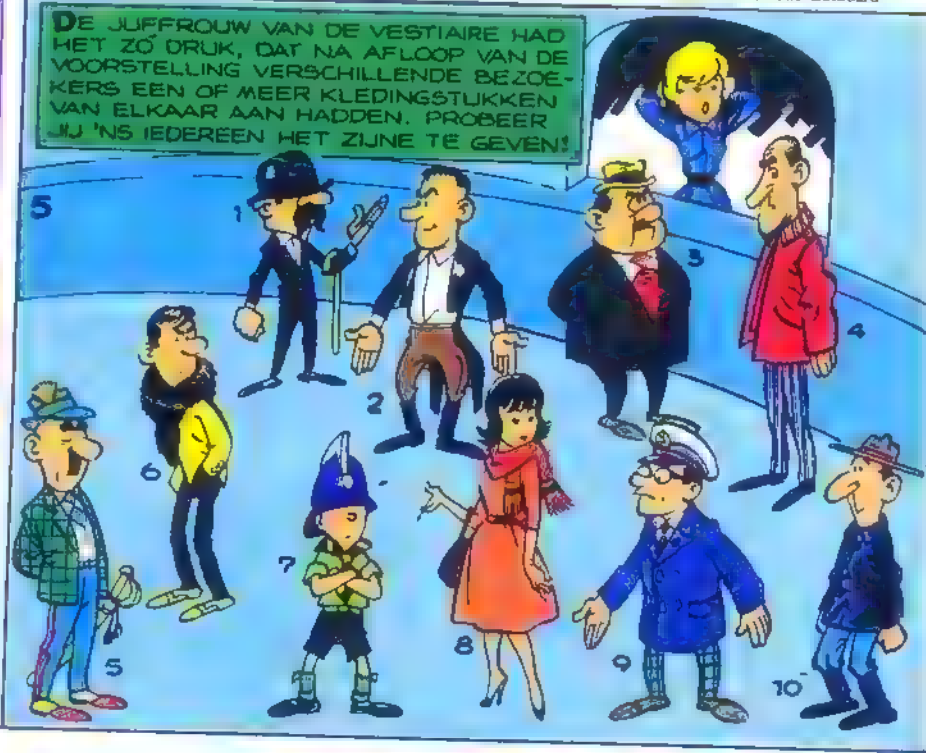

© 1964 Editions Lombard

WEET JIJ WIE VAN DEZE VIJF CLOWNS **PEPITO** IS, ALS IK JE VER- TEL DAT HIJ NOOIT LACHT, BIJZIEND IS, GRAAG PAARD- RIJDT, NIET GRAAG NAAR DE KAPPER GAAT EN DOL IS OP SIGAREN...

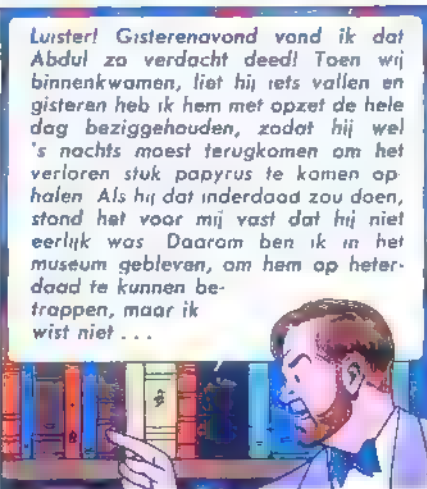

DE JUFFROU VAN DE VESTIAIRE HAD HET ZO DRUK, DAT NA AFLOOP VAN DE VOORSTELLING VERSCHILLENDE BEZOE- KERS EEN OF MEER KLEDINGSTUKKEN VAN ELKAAR AAN HADDEN. PROBEER JIJ 'NS IEDEREEN HET ZIJNE TE GEVEN!

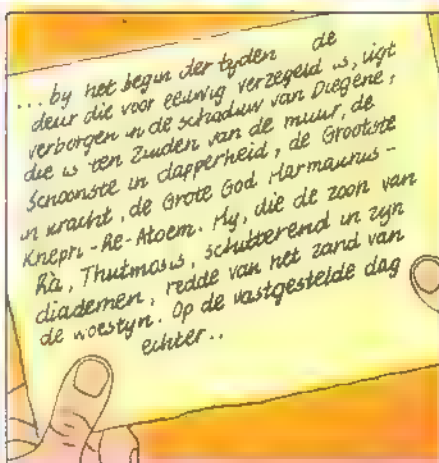

Na een bewogen nacht in het museum waarin een onbekende aanvalster de hoofdbewaker professor Mortimer en Abdul heeft neer geslagen, zit Mortimer bij zijn vriend Ahmed het een en ander te vertellen over de onbekende die zijn artsvergang kolonel Olrik blijkt te zijn.

HET GEHEIM *van de*

GROTE PIRAMIDE

Wat? De sfinx? En Mortimer had het over de Grote Piramide, dacht ik...

Maar vergeet niet dat er zeer waarschijnlijk een ondergrondse gang loopt van de Grote Piramide naar de Sfinx...

Thutmosis IV heeft de Sfinx ooit eens helemaal onderzocht en misschien heeft hij toen de gang gevonden! Maar ik weet echt niet hoe we dit kunnen controleren...

Dat is niet zo moeilijk. Opgravingen laten doen!

Daar moet je eerst speciale toestemming voor hebben. Om op de hoogvlakte van Gizeh in 't geheim opgravingen te doen, lijkt me niet eenvoudig.

Dat is mijn zaak! De baas heeft de aangewezen persoon er voor uitgezocht: Dr. Grossgrabenstein.

Dr. Grossgrabenstein? Maar... is dat niet die bekende verzamelaar?

Juist! Zonder het te weten heeft hij ons al dikwijls geholpen en dat zal hij deze keer weer doen!

Zoek jij nu voor mij zo gauw mogelijk een plaats op die dicht bij de sfinx ligt en vanwaaruit de opgravingen geleid kunnen worden. Voor de rest zal ik zelf zorgen.

In hotel Continental leest Ahmed voor de zoveelste keer het afschrift...

...verzegeld is, ligt verborgen in de schaduw van de muur. Zouden van de muur de mooiste in Khépri-Re-Atoem... Thutmosis, schitterend...

Maar mijn beste vriend, nergens kan ik iets vinden dat jouw theorie over de kamer van Horus bevestigt.

Ja, dat kan best, maar er staat óók niets in dat daarmee in strijd is!

Integendeel! Khépri, Re en Atoem wijzen steeds weer op de zonnegodsdienst. De hoogvlakte van Gizeh vormde met de tempel van Heliopolis een belangrijk centrum van deze godsdienst.

Ongetwijfeld... maar wat wil je nu doen? Wat ben je van plan?

Wat Abdul betreft: die laten we gewoon zijn gang gaan, de commissaris heeft een mannetje achter hem aan zitten. Zijn correspondentie en zijn telefoongesprekken worden gecontroleerd, dit is de enige manier om te weten wat Olrik gaat doen. De andere documenten kunnen we voor de zekerheid ontcijferen, maar dat zal niet veel opleveren.

Uitstekend! Je kunt op me rekenen. Tot ziens.

Tot kijk en... als je iets ontdekt, hoor ik het wel van je. Houd Abdul in de gaten.

Een week later...

TRING!
RING!
RING!

Ha! Heb je iets gevonden? Mooi zo... niets schokkends? Geef niet, ik kom er aan.

Naar het Egyptologisch museum graag

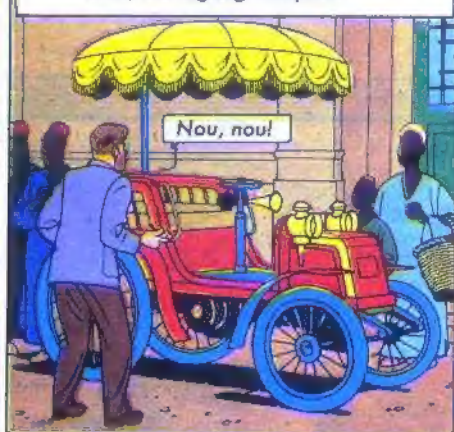
Goed, effendi

Na een paar minuten rijden komt Mortimer aan voor het museum, waar...

?

Mortimer heeft meer belangstelling voor de vondst van professor Ahmed dan voor de vreemde geleerde.

... een onooglijke auto, 'n waar museumstuk, de ingang verspert.

Zeg, Zaim, wat is dat voor een geval? Hoort hij niet IN het museum?

Nu, hij rijdt nog steeds. Het is de auto ...

Auto? Haha! Wat een prehistorisch vehikel ... En je zegt dat-ie nog rijdt?

Mortimer begrijpt de stille wenk van Zaim niet; lachend stapt hij achteruit en botst tegen een vreemde man.

Wat ist da te lachen, mijnheer?

Die auto! Kijkt u maar eens. Ik geloof niet dat er iemand ernstig zou kunnen blijven ...

Oh nein?

Maar, ik ...

Gelukkig komt professor Ahmed tussenbeide.

Wass? Professor Mortimer? Bent u dat ... Dat ist fantastisch! Bravo! Zeer vereerd professor ...

U doet ook aan Egyptologie? Prachtig! Dat ist zeer goed! Komt u een keer naar mijn mummies kijken dezer dagen. ... En nu: Auf Wiedersehen!

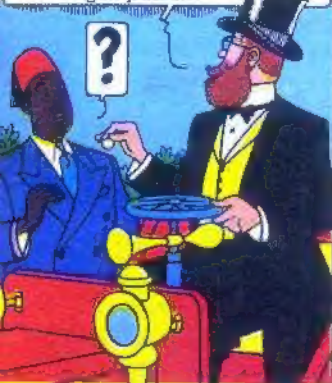
Tot ziens ... Wel bedankt.

Helal! Blijf af van mijn wagen. Weg ... Dat ist mijn wagen! Bengels ...

© 1964 Editions Lombard

Dat ist voor u, jongeman, en bedankt voor op mijn wagen passen.

Dr. Grossgrabenstein vertrekt in een wolk van stof ...

Wie is die zonderling?

Een van de beste Egyptologen die ik ken. Hij heeft toestemming gekregen de tombe van TANITKARA te onderzoeken. Ik raad je aan zijn uitnodiging aan te nemen; zijn collectie is beslist de moeite waard!

Ik zal er eens over denken.. Wat heb je eigenlijk gevonden?

Oh ja, dat is waar ook. Kom mee naar mijn kantoor.

Toch zal deze merkwaardige professor Grossgrabenstein een belangrijke rol in dit verhaal gaan spelen ...

TOT vorig jaar gold in Amerika de onderlinge afspraak dat de Amerikaanse autofabrieken niet aan races zouden deelnemen en dat ze in hun reclame niet de nadruk mochten leggen op het aantal paardekrachten van de motor en de maximumsnelheid van de wagen. Maar toen Ford onlangs die afspraak brak en met verwoede ijver — het leek wel of hij de geleden schade in wilde halen — een sportauto ging construeren, de Ford GT, begonnen ook de meeste andere fabrieken in

loops op dat de geheel nieuwe motor 145 paardekrachten ontwikkelt en de fraaie naam van Torque Command 232 draagt. Dat cijfer 232 duidt de cilinderinhoud aan in kubieke inches. De inch is ontleend aan het geheel afwijkende Engelse maatstelsel, en als je nu goed kunt rekenen en weet dat één inch overeenkomt met 2,54 cm, dan krijg je als uitkomst dat 232 kub. inch gelijk is aan ongeveer 3800 cc.

De Typhoon-kraftbron bestaat uit een zogenaamde overvierkante motor, de

OPLOSSINGEN VAN PAGINA 25 WIE PUZZELT ER MEE?

1. Parijs - Brest - Nantes - Bordeaux - Toulouse - Marseille - Nice - Lyon - Straatsburg - Nancy - Rijssel - Le Havre.
2. Twee kinderen in een driehoek - wegwerker met schep in een driehoek - man met handkar in een cirkel - voetganger in een cirkel of in een driehoek (bij oversteekplaatsen) - paard-en-wagen in cirkel - rijwiel in cirkel (zonder berijder).
3. 1) de gelaarsde kat; 2) een van de drie musketiers; 3) Popeye de zeeman; 4) Mickey Mouse; 5) Gulliver; 6) een van de zeven dwergen; 7) Roodkapje; 8) Anthraciet en 9) Klein Duimpje.
4. Clown nr. 4 is Pepito.
5. 1-3, 2-4, 5-9, 6-8, 7-10.

RAMBLER TYPHOON

Amerika zich toe te leggen op het bouwen van sport- of racewagens, of tenminste in hun reclame de snelheid en het aantal paardekrachten nadrukkelijk te vermelden. Toen dus de concurrentiestrijd in alle hevigheid was ontbrand, presenteerde de American Motors-fabriek de Rambler Typhoon, een wagen met een cilinderinhoud van liefst 3800 cc, een inhoud die groter is dan die van iedere andere Amerikaanse zescilindermotor.

Hoewel de naam Typhoon (wervelstorm) het idee van grote snelheid wekt, doen de American Motors-fabrieken toch niet mee aan deze opnieuw ontbrande strijd tussen de Amerikaanse autofabrieken. Nergens staat vermeld hoe hard de Typhoon gaat, maar wel merkt de fabriek ter-

boring (de inwendige middellijn van de cilinder) is groter dan de slag (de afstand, die de zuiger aflegt). Twee jaar hebben de ingenieurs en technici van American Motors aan de ontwikkeling en het testen van deze motor besteed. Nog een bijzonderheid van de wagen is een nieuw soort krukas, die zeven maal gelagerd is.

De Rambler-Typhoon is een sportieve, opvallende tweedeurs wagen, die alleen geleverd wordt in de kleuren zonnegeel en zwart. Het interieur van de auto is, met inbegrip van het instrumentenpaneel, helemaal zwart gehouden. Je kunt de Rambler niet zo maar kopen, maar alleen bestellen, en dan moet je nog vlug zijn ook, want de fabriek is niet van plan om een grote serie van deze auto's op te zetten...

TECHNISCHE GEGEVENS RAMBLER TYPHOON

Motor: zescilinder-kopklepmotor; cilinderinhoud 3802 cc; compressieverhouding 8,5 : 1; maximumvermogen 145 pk bij 4300 toeren per minuut; zeven maal gelagerde krukas; uitlaatsysteem verduurzaamd door aardewerkbekleding. **Transmissie:** normale driersnellingsbak; overdrive of automatische transmissie. **Onderstel:** zelfdragende carrosserie; schroefveren op alle vier de wielen; trommelremmen voor en achter. **Maten en gewicht:** lengte 4,83 m; breedte 1,81 m; hoogte 1,36 m; gewicht 1263 kg; draaicirkel 11,28 m; inhoud benzinetank 72 liter.

DE SCHAT van

In de onderzeeboot van professor Zonnebloem is Kuifje het wrak van de EENHOORN aan het zoeken. Wanneer hij iets gevonden heeft, zal hij de gespannen wachtende bemanningsleden op de Sirius een rooksignaal geven. En ja hoor...

SCHARLAKEN RACKHAM

Kapitein, dit is een pijnlijke situatie! U hebt niet goed gekeken! Het is het wrak nie! Het is Kuifje, hij zit vast ...

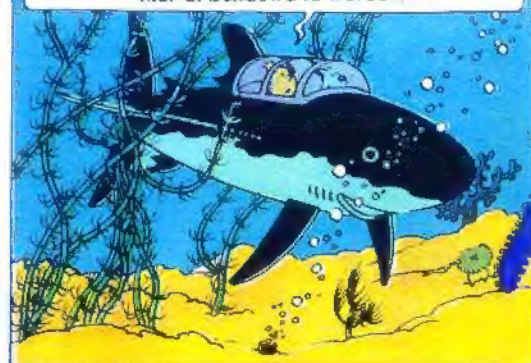

Ik had hem nooit in dat ongelukstoestel van u moeten laten gaan! We moeten hem er uit zien te halen!

Ja, twee uur ... Hij had zuurstof bij zich voor twee uur ... dan heeft hij nu precies nog ... even kijken ... dan heeft hij nu precies nog tien minuten ... Zuurstof voor slechts tien minuten!

Ik hoop dat ze een beetje opschieten. Het begint hier al benauwd te worden!

© 1964 Casterman

Maar hoe krijgen we hem los? Hoe krijgen we hem boven?

Een duiker? Nee ... dat zou te lang duren ... vóór die daar beneden is, is Kuifje dood! Nee, dat wordt niets ...

Ik heb een beter idee! De scheepshaak! Als u nu de scheepshaak eens pakte ... de haak waar het baken aan vast moest.

De scheepshaak? Maar voor?

Natuurlijk! Probeer hem ergens aan het toestel vast te haken ... als hij goed vast zit, dan trekken we net zo lang aan het touw totdat het zeewier los is! Wat dacht u daarvan?

Toe maar! Zakken maar! Nog verder ... verder ... voorzichtig ... ja, laten zakken ... nog 'n eindje ...

Een scheepshaak! Ze proberen me omhoog te trekken! Als ik de watertanks laat leeplopen, gaat het gemakkelijker!

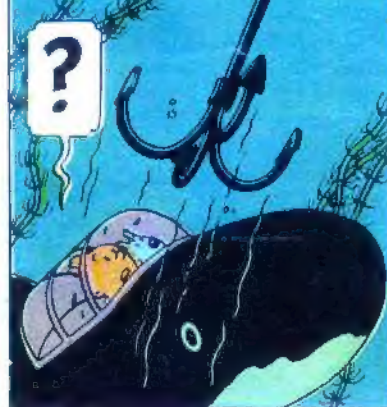
Hij snapt 't! Hij heeft de watertanks leeggemaakt. Het toestel wordt zo lichter ... Een beetje meer naar links, kapitein. Vooruit ... hijsen!

Aha! Ze hebben beet! Ik ben gered ... gelukkig, ik was bijna gestikt!

?

Mis! De haak zat niet goed vast ... opnieuw laten zakken, verder, verder ... stop! Een beetje meer naar rechts ... nu naar links ... ja ... ja ... goed zo! En nu zachtjes omhoog ... halen maar!

